

1. čtení: Sk 2,29-47
  2. čtení Ř 7,14-25; Ř 5,6
- 32/Svítá 334/551/507/K/685

ZÁCHRANA BEZMOCNÝCH

Na začátku bych vás chtěl upozornit, že dnešní kázání nemusí být a nebude bezpečné. Může pronikat hluboko do našeho těla, na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzovat touhy i myšlenky našeho srdce.

Možná, že jsem nebyl sám, kdo přišel na dnešní bohoslužby s podobnou zátěží, jen to na něm nebylo tak zjevné, viditelné, jako dnes na mne. Možná jsi přišel s podobným břemenem, které tě tlačí a ubíjí k zemi. Jsou chvíle, kdy už nevíš jak dál a jsi bezradný, nepoznáváš se ve svých skutcích a plně souhlasíš s ap. Pavlem ... *Když chci činit dobro, mám v dosahu jen zlo Ř 7,21.* Tíží tě pocit viny, hříchu, chřadneš a už dál nemáš sílu žít, tak jak se na dobrého křesťana sluší. Ať uděláš, co uděláš je to stále horší a už nevíš jak dál. Selháváš na celé čáře. Jsi v koncích. Nemusíš, mám pro tebe řešení. Podívejme se však ještě na další skupinu lidí, protože jestli jsi se nenašel v této první, třeba se zhlédneš v té další.

Víš o svých vinách, víš že jsi přestoupil zákon Kristův, víš, že jsi zhřešil, ale říkáš si, že to ještě s tebou není tak zlé. Snažíš se záležitost svých vin zlehčovat a omlouvat. Můžeš se porovnávat s druhými, že jsou i horší případy. „Podívej se na mne, Bože, oproti nim jsem přece méně hříšný. Musím být určitě přece dobrý křesťan, byl jsem zde pokřtěn už jako malé dítě, chodil jsem do nedělní, na mládež, pravidelně se účastním každých bohoslužeb i Večeře Páně, zpívám písně, přispívám do sbírky.“ Uznáváš, že tu a tam uděláš někde nějakou špatnou drobnost, ale hodíš to za hlavu s tím, že si to Bůh pak v nebi nějak přebere, přimhouří oči, nebo přihledne k tomu, co jsi v životě udělal dobrého. Jednoduše řečeno, prohlašuješ se za spravedlivého. Asi tě zklamou. Chození do kostela, účast na biblických hodinách, dorostu, mládeže, účast na VP, čtení Bible, zpěv písní, dávání saláru, to tě spravedlivým v očích Božích neudělá. Neříkám, že je to špatné a že to ke křesťanovi nepatří. Tvé viny a hříchy to však nesejme. Pokud jsi teď poznal, že je to tvá cesta, vyzývám tě: „Změň směr. Tohle není cesta ke spáse.“ Také i pro tebe mám řešení. Pojďme však v našem putování dál.

Na dohled je nám další skupinka trochu podobná té předešlé. Je to však vyšší stupeň, Vysoká škola samospravedlnosti, ve které je slyšet: „Dodržuji Desatero. Já jsem bez hříchu. Jsem spravedlivý. Bůh mi nemá co vytknout.“ Tečka. Jednoduché prosté prohlášení. Jestli se cítíš, že patříš do této kategorie, tak jsi se učinil sám spravedlivým. Dokonce si odvážím říct, že je to zde pro tebe ztráta času. Klidně můžeš odejít z tohoto shromáždění, protože v takovém případě Boha nepotřebuješ a prohlašuješ jej za lháře. Vždyť Písmo nemůže lhát a jasně říká: „*Není, kdo by činil dobro, není ani jeden*“ (Ř 3,12), V každém případě nemám žádné evangelium, které bych kázal samospravedlivým, ne, ani slovíčko. Sám Ježíš nepřišel volat spravedlivé a ani já se nechystám dělat něco, co nedělal On. Kdybych tě volal, nepřišel bys, a proto tě, dokud se považuješ za spravedlivého, volat nebudu. Naopak, vybízím tě, abys raději pečlivě prozkoumal svou spravedlnost, a poznal, jaký je to přelud. Udělat spravedlivým někoho, kdo už spravedlivý je, není dílo pro Boha - to by byla práce pro blázna. Milost není pro toho, kdo je spravedlivý.

A v neposlední řadě existuje i další skupina. Je to kategorie ospravedlněných, jejichž ospravedlnujícím je Boží Syn, Ježíš Kristus. Podíváš-li se podrobněji, naleznesh zde omilostněné, vrahy, zloděje, lupiče, lháře, cizoložníky, prostitutky, opilce - zkrátka všechny ty, kteří poznali, že jsou ztraceni, nechali se však obmýt, byli posvěceni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha. *Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravníci, ani zvrácení, ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království. A to jste někteří byli. Dali jste se však obmýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha. 1 Korintským 6:9 - 1 Korintským 6:11 (CEP)*

Možná si stále ještě říkáš, že střílím vedle, že se tahle záležitost Tebe netýká. Dobrá tedy, pojď se mnou cestou zpytování. Cesta to nebude snadná a bude mít 23 zastavení, jimiž ti Pán Bůh může odkrýt tvou vinu a hovořit k tobě. Buď však v odpovědích pravdivý.

1. Odpustil jsem všem lidem? Není v mém srdci zloba, pohoršení, hořkost, nenávisť nebo nepřátelství?
2. Rozhněvám se často? Vše to ve mně? Jsem zajatcem své povahy? Ovládne mne občas zlost?
3. Je v mém srdci pýcha? Jsem nadutý? Cením si vysoko to, co jsem a co dělám?
4. Znáám pocit žárlivosti? Závídím těm, komu je dáována přednost přede mnou? Žárlím, když se někdo modlí lépe než já, lépe svědčí a slouží?
5. Reaguji podrážděně a netrpělivě? Rozčílil mne maličkosti a zlobím se proto? Nebo jsem za všech okolností tichý, klidný a bez rozčilování?

6. Jsem urážlivý? Urazím se, když si mne druzí nevšímají a beze slova přejdou kolem mne? Jak se cítím, když se druzí těší pozornosti a já musím stát stranou?
7. Jsem nečestný, nepoctivý? Je můj život v zaměstnání bezvadný? Je pro mne metr metrem a kilo kilem?
8. Pomlouvám své bližní? Mluvím o druhých s někým nepříznivě? Dávám dál to, co se o druhých povídá?
9. Mám ve zvyku nelaskavě kritizovat? Kritizuji tvrdě a přísně? Všímám si chyb druhých a mluvím o nich? Všímám si nedostatků druhých?
10. Šidím Pána Boha? Přivlastňuji si čas, který má patřit Jemu? Zadržel jsem peníze, které patřily Pánu?
11. Je mé smýšlení světské? Mám rád lesk a klamnou slávu světa?
12. Ukradl jsem něco? Beru si maličkosti, které mi nepatří?
13. Žívím v srdci hořkost? A co nenávisť?
14. Jsem povrchní a lehkomyšlný? Chovám se ukázněně? Vnímali by lidé ze světa podle mého chování, že patřím k nim?
15. Ukřivdil jsem někomu a neuvedl to na správnou míru? Uvedl jsem jako Zacheus všechny věci, které mi Pán zjevil, do pořádku?
16. Starám se a jsem úzkostlivý? Je mi zatěžko důvěřovat Pánu ve všech časných i duchovních potřebách?
17. Strpím nečisté myšlenky? Dovoluji své fantazii, aby se zabývala nečistými a nesvatými věcmi?
18. Mluvím vždy pravdu, nebo přeháním a dávám dál nepravdivé dojmy? Lžu?
19. Neprovinil jsem se hříchem nevěry? Nedůvěřuji Božím zaslíbením, navzdory všem zkušenostem s Pánem a s tím, co všechno už Pán pro mne vykonal?
20. Neproviňuji se nedostatkem modlitebního života? Kolik času trávím modlitbou? Může mne Pán používat jako přímluvce? Modlím se vůbec, nebo práce a služba vytlačila z mého života modlitbu?
21. Zanedbávám Boží slovo? Kolik kapitol přečtu denně? Studuji vůbec Bibli? Je pro mne Písmo zdrojem síly?
22. Selhávám ve veřejném přiznání se k Pánu Ježíši? Stydím se za něj? Mlčím, když mne obklopují lidé ze světa, nebo se k Pánu radostně přiznávám?
23. Leží mi na srdci nevěřící? Miluji je a plní mne jejich stav hlubokým soucitem?

Bud' poctiví a nazývej věci pravým jménem. „Hřích" je to slovo, které používá Pán Bůh. Čím dříve uznáš, že jsi zhřešil, tím spíše budeš hotov hřích vyznat a opustit. Tím spíše můžeš také očekávat, že tě Pán Bůh uslyší a zasáhne svojí mocí. Proč klameš sám sebe? Pána Boha stejně neoklameš.

Pán Bůh se nespokojí s ničím jiným, než se srdcem zlomeným v pokání, upřímným vyznáním, napravením a posléze plným opuštěním hříchu. Nestačí zármutek nad trestem za hřích, musí nás rmoutit hřích, kterým jsme se prohřešili proti Pánu Bohu. Peklo je plné výčitek svědomí, ale jen kvůli trestu, kvůli důsledkům hříchu. To není žádné opravdové pokání. Boháč v pekle se ani slovem nezmínil, že by zhřešil proti Pánu Bohu (L 16,29-30).

David však, který se dokonce provinil vraždou a cizoložstvím, poznal, že zhřešil proti Pánu Bohu. *Smiluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti, moji nepravost smyj ze mne dokonale, očist' mě od mého hříchu! Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále. Proti tobě samému jsem zhřešil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích. A tak se ukážeš spravedlivý v tom, co vyřkneš, ryzí ve svém soudu. Žalmy 51:3 - Žalmy 51:6 (CEP)* Výčitky svědomí samy o sobě ještě nejsou pravým zarmoucením k pokání podle Pána Boha. Jidáš, mučený výčitkami svědomí, nečinil pokání. Avšak jen Pán Bůh nám může dát opravdu zkroušené a zlomené srdce, zármutek, který povede k vyznání a opuštění hříchu. Před Pánem Bohem nic jiného neplatí.

Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš! Žalmy 51:19 - Žalmy 51:19 (CEP)

Kdo kryje svá přestoupení, nebude mít zdar, ale kdo je vyznává a opouští, dojde slitování. Přísloví 28:13 - Přísloví 28:13 (CEP)

Existuje trojí druh vyznání:

1. Soukromé vyznání - když jsi zhřešil jedině proti Pánu Bohu, pak je nutné vyznání jen před Pánem Bohem.

2. Osobní vyznání - když jsi zhřešil proti nějakému člověku. Pak je zapotřebí hřích vyznat nejen Pánu Bohu, ale i tomu, proti komu jsi zhřešil. Pokoje dosáhneš, až hřích vyznáš tomu, komu jsi ublížil a dosáhneš odpuštění.

3. Veřejné vyznání - když jsi zhřešil proti církvi nebo nějaké její části, když jsi se provinil vůči nějaké organizaci nebo skupině lidí, pak musí být vyznání tak veřejné, jak veřejné bylo provinění.

Lidé musí upravit své vzájemné vztahy, aby byl v pořádku i jejich vztah k Pánu Bohu.

Teď možná někdo namítne a povzdechne si: Ale já jsem tak zcela vyčerpán, že už nemám sílu, abych činil pokání. Jsem úplně na dně. Bratře, sestro, chtěl bych tě povzbudit. Pamatuj si, že člověk, který skutečně činil pokání, s ním není nikdy spokojený. Neumíme se dokonale kát o nic lépe, než umíme dokonale žít. Ať jsou naše slzy sebečistší, vždycky v nich zůstane nějaká špína; i v našem nejlepším pokání stále bude něco, z čeho by bylo třeba činit další pokání. Ale poslyš! Činit pokání znamená změnit své smýšlení o hříchu, o Kristu a o velikých Božích věcech. Jistě, je v tom i kousek lítosti a smutku, ale tím nejdůležitějším je obrácení srdce od hříchu ke Kristu. Pokud je tu tohle, pak je tu i podstata pravého pokání, i kdyby na tvou mysl nepadl ani stín strachu či zoufalství. Pokud se ti nedaří činit pokání tak, jak bys chtěl, velmi ti pomůže, když budeš pevně věřit, že „*Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné.*“ *Římanům 5:6 - Římanům 5:6 (CEP)* Přemýšlej o tom znovu a znovu. Jak by tvé srdce mohlo zůstat zatvrzelé, když víš, že z té nečistší lásky „Kristus zemřel za bezbožné“? Nechej se přesvědčit, abys přemýšlel takto: I když jsem takový bezbožník, i když tohle ocelové srdce nepovolí, i když se marně biji v prsa, přesto zemřel právě za takové, jako jsem já, zemřel za bezbožné. Kéž bys tomu uvěřil a pocítil moc této pravdy i ve svém tvrdém srdci! Vyžeň ze své duše všechny jiné myšlenky, na hodinku se někde posad' a hluboce přemýšlej o této velkolepé ukázce nezasloužené, neočekávané a bezpříkladné lásky: „Kristus zemřel za bezbožné.“ Znovu si pečlivě pročti vyprávění o smrti našeho Pána, jak ji popisují čtyři evangelisté. Pokud něco dokáže obměkčit tvé zatvrzelé srdce, je to právě pohled na Ježíšovo utrpení a pomyšlení na to, že to vše vytrpěl pro své nepřátele.

Pokání nezpůsobí, že uvidíš Krista, ale když uvidíš Krista, naučíš se pokání. Nemůžeš si udělat Spasitele ze svého pokání, ale musíš pro pokání jít ke Spasiteli. Duch svatý nás odvrací od hříchu tak, že nás obrací ke Kristu. Nedívej se tedy na důsledek, ale na příčinu, nehleď na své vlastní pokání, ale na Pána Ježíše, který byl vyvýšen, aby nám ho dal.

Vlož se do Jeho dlaní, se svými myšlenkami i se vším ostatním, a sleduj, jestli bude dost mocný na to, aby tě zachránil. On utiší strašlivé našeptávání toho Zlého, On ti pomůže uvidět ony myšlenky v pravém světle, takže se jich už nebudeš muset obávat. Zachrání tě svou vlastní silou a dá ti dokonalý pokoj. Jenom Mu věř - v tomhle i ve všem ostatním.

Pokání je součástí spásy. Ježíš Kristus přišel, aby zachránil hříšníky, nesnaž se proto vylepšit. Nečekej, až se změníš. Pojď ke Kristu, tak jak jsi. Ježíš nepřišel zachránit, spasit spravedlivé, dokonalé, ale hříšníky. Jsi-li hříšník, čeká na Tebe, aby právě Tebe zachránil. *Věrohodné je to slovo a zaslouží si plného souhlasu: Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky. 1 Timoteovi 1:15 - 1 Timoteovi 1:15 (CEP)* Pojď a svěř mu svůj život. Ještě jsi to neudělal? Na co čekáš? Byl jsi usvědčen ze svých hříchů a už je nechceš sebou dál vláčet? Odlož je k Jeho nohám, přines je ke kříži, kde byla i za tvé hříchy prolita krev. Pojď, dnes je ten den. *Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna. Izajáš 1:18 - Izajáš 1:18 (CEP)*